Dosarul nr. 2c- 2162/2024
2-24111692-12-2c-04102024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

18 februarie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Galina Ciobanu
Grefier Mihaela Andronache
Cu participarea:
Reprezentantului reclamantei, administratorului Piotr Carapirea, în baza extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 27175 din 23 septembrie 2019,

examinând în ședință de judecată publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de „ELISSAFORA” S.R.L. către „DAI CO MIO” S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea penalității, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces:

La 3 octombrie 2024, „ELISSAFORA” S.R.L., prin intermediul administratorului Carapirea Piotr, a depus cerere de chemare în judecată către „DAI CO MIO” S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea penalității, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la 04 octombrie 2024, cererea de chemare în judecată a fost repartizată în mod automat-aleatoriu, judecătorului Galina Ciobanu.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a specificat că, în baza contractului nr. 29 de vânzare-cumpărare a mărfii din 22 martie 2024, în adresa pârâtului a fost livrată marfa – cherestea, conform comenzii expediate. Întru confirmarea livrării mărfii, a fost eliberată factura fiscală, seria nr. EAN000356680 din 22.03.2024, în sumă de 124 740,00 lei. În conformitate cu pct. 3 din contract, a fost stabilit termenul de plată a mărfurilor livrate – în termen de 7 zile calendaristice. În caz de încălcare a termenului de

plată, se stabilește o penalitate în cuantum de 0,5% din suma datoriei neachitate pentru fiecare zi de întârziere. Termenul limită de plată pentru această livrare este 3 aprilie 2024. Până în prezent, obligațiile pe această livrare nu au fost îndeplinite integral. La 11 septembrie 2024, pârâtul a virat suma de 20 mii lei. Soldul datoriei contractuale directe constituie la data depunerii acțiunii prezente 104 740,00 (o sută patru mii șapte sute patruzeci) lei. Calculul penalității conform contractului: 1) 124 740,00 lei - costul mărfii livrate, conform contractului, 0,5% - cuantumul penalității, stabilit prin pct. 3 din contractul, încheiat între părți, 124 740,00 x 0,5% = 623,70 – valoarea penalității pe zi, 623,70 lei x 160 de zile (pentru perioada 3 aprilie 2024 - 10 septembrie 2024) - 99 792,00 (nouăzeci și nouă de mii șapte sute nouăzeci și doi) lei; 2) 11 septembrie 2024 - plata a 20 000 lei, 124 740,00 - 20 000 = 104 740,00 - soldul datoriei pentru marfa livrată în baza contractului, 104740,00 x 0,5% = 523,70 - valoarea penalității pe zi, 523,70 lei x 20 de zile (pentru perioada 11 septembrie 2024 - 30 septembrie 2024) = 10 474,00 (zece mii patru sute șaptezeci și patru) lei. Datoria contractuală totală constituie: 104 740,00 + 99 792,00 + 10 474,00 = 215 006,00 lei.

În atare circumstanțe, indică reclamanta că, ținând cont de faptul că în acest caz concret obligația este pecuniară, lichidă și exigibilă, termenul de achitare a datoriei în baza contractului a survenit, dar aceasta nu a fost achitată, se presupune că reclamanta are cu siguranță dreptul pentru a primi suma de bani sus-menționată.

La fel, notează reclamanta că, în baza facturii fiscale seria nr. EAP000506217 din 25.06.2024, în adresa pârâtului de asemenea a fost livrată marfa – cherestea în sumă de 52 612,00 lei.

În conformitate cu art. 861 din Codul civil al Republicii Moldova, (1) În cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul este îndreptățit să o execute oricând. (2) Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului.

Astfel, termenul de plată în baza acestei livrări a survenit la 3 iulie 2024. Până în prezent, obligațiile pârâtului pe această livrare nu au fost îndeplinite în niciun fel - nici integral, nici măcar parțial. Între întreprinderile lor nu au existat înțelegeri privind amânarea, mai ales pentru o perioadă atât de lungă, a plății pentru mărfurile livrate. Calculul dobânzii pentru întârzierea îndeplinirii unei obligații pecuniare în temeiul art. 942 alin, (2) CC RM: D-(X+9%)-Y/365, D = 52 612,00 lei - costul mărfurilor livrate, conform facturii fiscale, Data livrării - 25.06.2024, Termen de plată - până la 02.07.2024, Y = Numărul de zile de întârziere cu plată - de la 03.07.2024 până Ia 30.09.2024 = 90 de zile, X = Rata de refinanțare a BNM RM = 3,6%, 52 612,00 x (3,6% + 9% = 12,6%)/ 365

x 90 = 1 634,58 lei. Datoria totală în baza facturii fiscale constituie: 52 612,00 + 1 634,58 = 54 246,58 lei. În atare circumstanțe, ținând cont de faptul că în acest caz concret obligația este pecuniară, lichidă și exigibilă, termenul de achitare a datoriei în baza contractului a survenit, dar aceasta nu a fost achitată, se presupune că reclamanta are cu siguranță dreptul de a primi suma pecuniară a datoriei, precum și dobânda pentru executare cu întârziere a obligației pecuniare.

Reclamanta specifică că, la 23 august 2024, în adresa pârâtului, prin scrisoare recomandată, a fost expediată cerere prealabilă, prin care s-a propus, în termen de 7 zile de la data primirii prezentei cereri prealabile, de a vira în contul specificat în factura fiscală, suma datoriei directe pentru valorile materiale livrate în sumă de 177 352,00 (o sută șaptezeci și șapte de mii trei sute cincizeci și doi) lei. A fost avertizat pârâtul precum că în cazul neîndeplinirii obligațiilor în termenul specificat, vor fi nevoiți să se adreseze în judecată cu acțiune de apărare a drepturilor încălcate. Totodată, vor fi nevoiți să solicite încasarea atât a datoriei directe, cât și a penalităților contractuale și a dobânzilor pentru îndeplinirea cu întârziere a obligației pecuniare pentru toată perioada de încălcare a drepturilor din momentul nașterii obligației de plată până la data efectivă de plată a datoriei, cu punerea pe seama debitorului a tuturor cheltuieli de judecată și de altă natură suplimentare. Concomitent cu cererea prealabilă a fost transmis în adresa pârâtului în 2 exemplare Actul de verificare a decontărilor reciproce între întreprinderile la situația din data expedierii cererii prealabile. S-a solicitat semnarea Actelor și restituire unui exemplar în adresa reclamantei, semnat și ștampilat de către societatea pârâtă. În aceeași zi, cererea prealabilă a fost expediată pârâtului și primită prin Viber la numărul de telefon precizat în acțiune și în EXTRASe. A urmat un apel și o promisiune de a îndeplini obligațiile cât mai curând posibil. Deși s-a promis transferul a 40 de mii în viitorul apropiat, la 11 septembrie 2024 a parvenit suma în mărime de 20 000 de lei și nu au mai fost mișcări. Corespondența recomandată trimisă prin intermediul oficiului postai la sediul pârâtului a fost restituită la 17 septembrie 2024, ca nereclamată. De multe ori, reclamanta propunea pârâtului să facă dovadă de prudență și să nu aducă cauza în judecată. Dar fără niciun rezultat.

În conformitate cu art. 858 din Codul civil al RM, temeiul executării rezidă în existența unei obligații; obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit. Reclamanta nu are altă cale de a soluționa litigiul.

În baza celor expuse mai sus, conducându-se de art. art. 9-16, 774-776, 858, 867, 901, 942 alin. (2), 947, 996 din Codul civil al RM, art. art. 94-96 din Codul de procedură civilă al RM, reclamanta „ELISSAFORA” S.R.L., solicită:

- încasarea din contul pârâtului a sumei datoriei contractuale directe în mărime de 104 740,00 (o sută patru mii șapte sute patruzeci) lei;

- încasarea din contul pârâtului a sumei penalității contractuale pentru îndeplinire cu întârziere a obligației pecuniare în mărime de 110 266,00 (o sută zece mii două sute șaizeci și șase) lei;

- încasarea din contul pârâtului a sumei datoriei directe conform facturii fiscale în mărime de 52 612,00 (cincizeci și două de mii șase sute doisprezece) lei;

- încasarea din contul pârâtului a sumei dobânzii pentru îndeplinire cu întârziere a obligației pecuniare în cuantum de 1 634,58 (o mie șase sute treizeci și patru de lei 58 bani) lei;

- punere pe seama pârâtului plata cheltuielilor de judecată suportate de plată a taxei de stat la depunerea acțiunii prezente în sumă de 8 627,550 (opt mii șase sute douăzeci și șapte lei 55 bani) lei. (f.d. 4-8)

În ședința de judecată, *reprezentantul reclamantei „ELISSAFORA" S.R.L., administratorul Carapirea Piotr*, a menționat că susține cererea de chemare în totalitate și a solicitat admiterea pretențiilor după cum au fost formulate, din motivele de fapt și de drept expuse în scris.

Reprezentantul pârâtei „DAI CO MIO" S.R.L., în ședința de judecată nu s-a prezentat, din motive necunoscute instanței, or, citațiile expediate în adresa pârâtei au fost restituite de către oficiul poștal, cu mențiunea: „Nereclamat" (f.d. 24, 25, 27, 29, 30), Astfel, având în vedere că, de către instanța de judecată au fost întreprinse măsuri legale în vederea citării pârâtei, scrisorile fiind expediate la adresa indicată în cererea de chemare în judecat, care este adresa oficială a „DAI CO MIO" S.R.L. indicată în extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice (f.d. 14), instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa reprezentantului pârâtei.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind explicațiile reprezentantului reclamantei, studiind materialele dosarului, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiile înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de „ELISSAFORA" S.R.L. către „DAI CO MIO" S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea penalității, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

Din textul art. 130 alin. alin. (1), (2), (3) al Codului procedură civilă, rezultă că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În temeiul art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) din același Cod, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) din același articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii.

Prevederile art. 9 alin. (2) lit. a) din Codul civil, expres stabilesc că, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

În conformitate cu art. 775 alin. (1) al Codului civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Conform art. 992 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Din materialele cauzei s-a constatat că, la 22 martie 2024, între „ELISSAFORA” S.R.L. în calitate de vânzător și ,,DAI CO MIO” S.R.L. în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 29, prin care vânzătorul s-a obligat să vândă, iar cumpărătorul să primească și să achite marfa – cherestea, conform solicitărilor cumpărătorului. (f.d. 15)

Astfel, în urma raporturilor juridice de vânzare-cumpărare, „ELISSAFORA” S.R.L. în calitate de furnizor, a livrat marfa (cherestea) către ,,DAI CO MIO” S.R.L. în calitate de beneficiar, în valoare totală de 177 352,00 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale semnate între părți. (f.d. 16, 17)

Conform prevederilor art. 1108 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de vânzare- cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

Prin urmare, contractul de vânzare-cumpărare, fiind un contract sinalagmatic, ce se caracterizează prin reciprocitatea și interdependența drepturilor și obligațiilor ce le revin celor două părți, generează drepturi și obligații corelative pentru fiecare parte contractantă.

Astfel, se reține că, conform cererii de chemare în judecată inițială, reprezentantul reclamantei invocă executarea corespunzătoare a obligațiilor contractuale de predare și livrare a mărfii și neexecutarea parțială de către pârâtă a obligației corelative de achitare a sumei pentru marfa recepționată, invocând existența datoriei în mărime de 157 352,00 de lei, or pârâta ,,DAI CO MIO" S.R.L. a achitat parțial valoarea mărfurilor procurate de la „ELISSAFORA" S.R.L. în sumă de 20 000,00 lei.

Conform art. 1108 alin. (2) din Codul civil, vânzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vânzare-cumpărare nu este prevăzut altfel, iar conform alin. (3) al aceluiași articol, dacă prețul nu este indicat direct în contractul de vânzare-cumpărare, părțile pot conveni asupra modului de determinare a lui.

Prin urmare, instanța a stabilit cu certitudine că, reclamanta „ELISSAFORA" S.R.L. a livrat marfă solicitată, conform facturilor fiscale: seria nr. EAN000356680 din 22 martie 2024 și seria nr. EAP000506217 din 25 iunie 2024, pârâtei ,,DAI CO MIO" S.R.L. în sumă totală de 177 352,00 lei. (f.d. 16, 17)

În acest context, instanța de judecată menționează că, factura fiscală reprezintă un document contabil primar cu regim special, care în conformitate cu art. 3 alin. (1) al Legii contabilității și Hotărârii Guvernului nr. 294, reprezintă confirmarea documentară și care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a efectua sau certifica producerea unui eveniment.

Concomitent, judecătorul a stabilit că, facturile fiscale specificate supra nu au fost contestate de către pârâtă, ba chiar mai mult, factura din 22.03.2024 a fost semnată de către reprezentantul ,,DAI CO MIO" S.R.L., fiind aplicată și ștampila întreprinderii.

Subsecvent, se atestă că, în scopul soluționării pe cale amiabilă a problemei apărute, reprezentantul „ELISSAFORA" S.R.L. a expediat la adresa sediului persoanei juridice ,,DAI CO MIO" S.R.L. cererea prealabilă, prin care s-a solicitat achitarea benevolă a datoriei în termen de 7 zile calendaristice (f.d. 18-19), însă scrisoarea expediată în adresa pârâtei a fost restituită de către oficiul poștal cu mențiunea: „Nereclamat". (f.d. 20)

În atare circumstanțe, instanța reține că pârâta, deși a recepționat marfa livrată de către reclamant, a achitat parțial plata pentru aceasta ajunsă la scadență, înregistrând în acest mod datorii față de reclamantă, care nu au fost stinse până în prezent, fapt ce demonstrează reaua-credință a cumpărătorului.

Așadar, potrivit alin. (1) al art. 10 din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Buna-credință este caracterizată ca fiind un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Conform prevederilor art. 775 alin. (1) al Codului civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Articolul 858 alin. (2) din Codul civil stipulează faptul că, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

În conformitate cu art. 863 din Codul civil, (1) În cazul în care termenul de executare a obligației rezultate dintr-un contract între un profesionist şi un consumator nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia: a) profesionistul trebuie să execute obligaţia în folosul consumatorului nu mai târziu de 30 de zile de la data încheierii contractului dacă consumatorul nu a cerut ca executarea să aibă loc mai devreme, conform art.861; b) consumatorul trebuie să plătească profesionistului în termen de 30 de zile de la data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată. Cu toate acestea, dacă consumatorul a primit cererea de plată înainte să primească prestația, dacă nu a primit nicio cerere de plată ori dacă data primirii cererii de plată nu este certă, termenul de 30 de zile curge de la data primirii de către consumator a prestației. (2) Dacă profesionistul este obligat să restituie banii primiți de la consumator pentru o anumită prestație, restituirea trebuie să se facă consumatorului cât de curând posibil, însă, în orice caz, nu mai târziu de 30 de zile de la apariția evenimentului care declanșează obligaţia de restituire. Orice clauză contrară dispozițiilor prezentului alineat în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

În concluzia celor indicate supra, instanța de judecată reiterează că, în urma studierii cererii de chemare în judecată și a materialelor anexate s-a stabilit cu certitudine existența între părți a relațiilor contractuale, executarea corespunzătoare a obligațiilor de către reclamant, în situația în care livrarea mărfii nu a fost negată de pârât. La fel, a fost constatată neexecutarea parțială a obligațiilor contractuale de către pârâtă, care deși a preluat marfa conform facturilor fiscale, nu a achitat plata totală pentru aceasta, fapt ce a dus la formarea datoriei în cauză, or prin neexecutare a obligației conform art. 901 alin. (5) din Codul civil, se subînțelege orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

În continuare, se remarcă că, conform actului de verificare privind decontările

reciproce (f.d. 21), se atestă faptul că, la data de 22 august 2024 datoria „DAI CO MIO” S.R.L. față de „ELISSAFORA” S.R.L., constituia suma de 177 352,00 lei. Totodată, din cererea de chemare în judecată s-a stabilit că, la 11 septembrie 2024, pârâta a achitat suma de 20 000,00 lei în contul stingerii datoriei.

Prin urmare, instanța consideră oportun de a încasa din contul „DAI CO MIO” S.R.L. în beneficiul „ELISSAFORA” S.R.L., datoria restantă rezultată din neexecutarea obligației în mărime totală de 157 352,00 lei.

În același timp, se impune a fi specificat că, conform art. 942 alin. (1), (2) din Codul civil, (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Articolul 943 alin. (1) al Codului civil, prevede că, dobânda, dobânda de întârziere sau, după caz, penalitatea se calculează numai asupra sumei de bază a obligației pecuniare (capitalului).

Conform cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantului solicită încasarea de la pârât a dobânzii de întârziere calculată pentru perioada 03.07.2024 – 30.09.2024, în sumă de 1634,58 de lei.

Conform art. 947 alin. (1) al Codului civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). (3) Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere.

Reieșind din prevederile art. 948 al Codului civil, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.

În conformitate cu prevederile art. 873 alin. (4) din Codul civil, partea care este în întârziere suportă riscul modificării cursului valutar al monedei de plată. Creditorul are dreptul să indice cursul valutar aplicabil plății fie de la data scadenței obligației, fie de la data plății obligației. Dacă debitorul deja a efectuat plata conform cursului mai mic,

creditorul poate solicita diferența care rezultă din cursul valutar în termen de 30 zile de la data recepționării plății.

Potrivit art. 924 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (5) Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadență cu justificare, debitorul datorează doar dobânda de întârziere la rata prevăzută la art. 874.

În context, se impune a fi specificat că, conform pct. 3 al contractului de vânzare-cumpărare nr. 29 din 22 martie 2024, pentru neachitare în termen a sumelor indicate la pct. 2 al contractului în termen de 7 zile calendaristice, se va aplica o penalitate de la suma neachitată în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de depășire a termenului de achitare.

Respectiv, din cele specificate supra se reține că, pârâta nu și-au onorat obligațiile sale pecuniare, beneficiind integral de executarea corespunzătoare a contractului din partea reclamantei.

Prin urmare, judecătorul consideră necesar de a încasa, din contul părții pârâte în beneficiul părții reclamante, penalitatea contractuală în mărime de 110 266,00 lei pentru perioadele 03.04.2024 – 10.09.2024 și 11.09.2024 – 30.09.2024, în condițiile în care suma pretinsă și calculul penalității invocate de partea reclamantă nu au fost negate de partea pârâtă, având în vedere că, aceștia nu au depus diligența necesară și nu au formulat careva obiecții în acest sens. Or, potrivit art. 123 alin. (6) al Codului de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Cu referire la solicitarea reclamantei „ELISSAFORA” S.R.L. privind încasarea cheltuielilor de judecată instanța menționează că, în conformitate cu prevederile art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și cheltuielile legate de judecarea cauzei.

În conformitate cu art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) al Codului de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin urmare, având în vedere că solicitările reclamantei cu privire la încasarea

datoriei, încasarea penalității, încasarea dobânzii de întârziere au fost admise integral și că la depunerea cererii de chemare în judecată a fost achitată suma de 8627,55 lei cu titlu de taxă de stat conform ordinului de plată nr. 694 din 2 octombrie 2024 (f.d. 2), judecătorul ajunge la concluzia de a încasa din contul „DAI CO MIO" S.R.L. în beneficiul „ELISSAFORA" S.R.L., cheltuielile de judecată în sumă de 8627,55 lei, constituite din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată învestită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

Din considerentele expuse, instanța de judecată a ajuns la concluzia admiterii acțiunii civile intentată de „ELISSAFORA" S.R.L. către „DAI CO MIO" S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea penalității, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 94, art. 236, art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de „ELISSAFORA" S.R.L. către „DAI CO MIO" S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea penalității, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la „DAI CO MIO" S.R.L. în beneficiul „ELISSAFORA" S.R.L. datoria ce reiese din contractul de vânzare-cumpărare nr. 29 din 22 martie 2024 și din raporturile juridice de vânzare-cumpărare rezultate din factura fiscală Seria, nr. EAP000506217 din 25 iunie 2024, în mărime totală de 157 352,00 (una sută cincizeci și șapte mii trei sute cincizeci și doi) lei; penalitatea contractuală în sumă de 110 266,00 (una sută zece mii două sute șaizeci și șase) lei; dobânda de întârziere în sumă de 1634,58 (una mie șase sute treizeci și patru lei și 58 bani) lei și cheltuielile de judecată în sumă de 8627,55 (opt mii șase sute douăzeci și șapte lei și 55 bani) lei, constituite din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, iar în total suma de 277 880,13 (două sute șaptezeci și șapte mii opt sute optzeci lei și 13 bani) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
judecător Galina CIOBANU